

пристѣпва, т. е. направи първа стѣпка въ живота си, майката омѣсва прѣсна медена питка, и поканва съседитѣ си на угощение. Значи, за престѣпника се готви затворъ, а за току — що пристѣпилото дете — питка. Това показва, че макаръ на нѣкои думи да е придаденъ лошъ смисълъ, тѣ не сж изгубили своята чистота, не сж опорочени.

Какъ става това, ще обясня съ следния примѣръ. Представете си, че имате едно хубаво шише, отъ чистъ, доброкачественъ порцеланъ. Сипвате въ шишето силна киселина. Киселината е вредна, опасна, обаче, тя не опорочава шишето. Тя не прониква презъ шуплитѣ на порцелана. Като се изпразни шишето, вие искате да налѣете въ него чиста, хубава вода. Какво трѣбва да направите? Измивате шишето добре и виждате, че то става чисто, и свободно можете да го напълните съ вода. Какво показва това? — Това показва, че съдържанието на шишето е било нечисто, обаче, самото шише е запазило първоначалнитѣ си свойства. Такова е положението и съ думата „престѣпникъ“, която по смисълъ само е опорочена, а не по първоначаленъ произходъ, по сжщина, по вибрации. Щомъ се освободимъ отъ смисъла на тази дума, тя придобива сжщия характеръ, какъвто е имала първоначално. Освенъ форма, съдържание и смисълъ, думитѣ иматъ още и възраст. Нѣкои думи живѣятъ нѣколко години само; други — по сто, двеста години; трети — по